

tož Jerusalema je jako pol Nebešow było, dzejž Boh sam se swojimi Zandžemi bydlit je, dzejž won schitku Božu Sslužbu postajit bje, dzejž skorož schizy stari Wotzojo bydlili, a swoje Poreby mjeli su, dzejž naposletk Krys-
tus ton Syn Boži sam khodit, wumrel, porebany, horjestany, teho swjateho Ducha dał je. So tak to Mjesto se Swjatoszju prawje napelnene, swojeho runja na Swjeczi mjeto neje a mjecz nebudze hacž do teho kudneho Dnja.

To schitko pak Boh Redžbu nemjejesche, ale dofelž woni Bože Sstowo horjewšacž, a tošame pošluchacž nochzychu, je Boh tak twerdže na swojim Sstowi dzeržal, so jeho najslubšche Mjesto na te najrosnišche Waschnje je dyrbjało wutupene bycz. Wele mene budze won so druhim Mjestam spuschezicz, kotrež Jerusalema dołho rune nejsu, ani druhim Ludjom, kotřiz jemu tak blisko nepšchibluscheju, jako czi Židzi, kotřiz jeho blišzy Pšhecželjo po Gžjeli bjechu.

Tehodla dyrbimy tudy pschi tym Snamenju Boži Mjew na Redžbu wsacž, a so psched Sazpenjom teho Sstowa ladacž, so nebychmy prajili, kajž to schjednje šlyschimy: Ach, Boh tak njewny nebudze; won tak šurowje schtrašowacž nebudze. Pšchetož dyž won to swjate Mjesto Jerusalema, swoj najslubšchi Schaz na Swjeczi tak rostorbacž dał je, so žadyn Kamen na druhim newosta, tych Ludzi dla, kotřiz jeho Sstowo šlyschachu a so tola nepošepšchowachu, da šebi ty netrebašch pomyšlicž, so won so nam spuschezicz budze, dyž my we runym Mjechu lejžimy. Pšchetož Jerusalema je tak czišzje prejcz wutupene, so nihto prajicz nemože, so tam njedže Rbežža stala je.

A Boh je tajku šurowu Schtrašu runje tedom dopuschezicž, dyž ton židowski Lud so se Stadlami do Jerusalema na Jutry šromadzicž bjesche dzejž skorož na třizeczi Stow taw-

sentow zupych Ludzi, kajž te Historije wobswjetšja, so sešchto bjesche. Boh zpsche wulki Wohen šahoricž, tehodla pschivedže won tych Wopalenzow schitkich romadži. Dyž won jich tehodla njekto, kajž wulku Romadu Drowa, haj, kajž jedyn Vješ bje romadu šrabal, wedžische won tych Romškich na nich, so bychu ton Wohen šaložili a jich spalili.

Josephus psche, so ton Gžajž teho Woblenenja a Dobycza teho Mjesta psches dzešacž Stow Tawšentow Sabitych a psches Mor Semretych, a šydom a džewecz džešacž Tawšentow Jatyč je bylo. Gži su pak sazpeni a šanicžowani byli, so su jich třizeczi ša nowy Benešch pschedali. Tak dyrbesche Krysus weženy bycz, kotrehož woni ša třizeczi Sšljebornikow kувili bjechu.

To da je njekto ta šrudna a žalošna Schtraša, kotruž Boh na swoj Lud dopuschezicž a psches tu šamu šnimi zpsche Konz cžinit je, kotryž won tola šak wulkej Krašnoszju a šdžiwnyimi Zejchami šEgyptowskeje wuwedł, do teho Kraja Kanaan šadžit, kotrehož luby Nan won bje, a tak pschedelne šnimi rvčjal a wokolo khodžit je. Dyž won pak jeho Sstowo sazpi, a temušamemu pošluchny bycz nochzesche, je won tajki Mjew a žalošne Schtrašy na nich dopuschezicž.

Tajku Žalosž widži ton Kneš, so wona daloko neje, placže tehodla, a praji: Dy by ty to wedžito, da by ty tež wopomnito we tutym twojim Gžaju, šchtož ktwojemu Mjeru šluži, ale njekto je psched twojimaj Woczomaj potasene ic. Tehodla ty we tajkej Secher-
noszi khodžišch, jako by štobu žana Musa nebyla. Ale wono dołho tak wostacž nebudze. Wono budze so pocžecz šamacž, a je hižom blisko, jeno so hišcže potajne je, a ty so newidžišch.

Tudy moł šebi jedyn pomyšlicž: Gžohodla tola ton Kneš našch Boh tu